

Wijs mij de weg

Verlangen naar het goede leven (10)

Psalm 25:5-9

Als je je geloof belijdt, wat belijdt je dan eigenlijk? Dat je alles zeker weet? Dat je geen twijfels meer hebt over de weg die je moet gaan? Maar voor je er erg in hebt, is geloven dan een weten geworden, een verzameling overtuigingen.

Ik geloof, geloof ik

Geloven is belangrijk! 'Ik beschouw het geloof als het belangrijkste in mijn leven' (Carine). Want geloven zet ons leven in een veel groter en breder perspectief. Wat is het belangrijk om tegelijk te ontdekken dat geloven in de eerste plaats is: vertrouwen. Geloven is (soms tegen beter weten in) je overgeven aan iemand waar je u tegen zegt. 'God is te groots voor mijn denken' (Rob). Geloven is ook zeggen: 'Ik ben een gezegend mens omdat God aanwezig is in mijn leven' (Sanne). En geloven is: verlangen naar een betere wereld en erop vertrouwen dat die nieuwe wereld te vinden is bij Jezus en waar wij in geloof stappen zetten op Gods weg.

Oude teksten, nieuw leven

Om dat geloof levend te houden en te voeden, lezen we in de kerk de Bijbel, met daarin een ereplaats voor de Psalmen. Die vormen een bundel oude gedichten: oosterse poëzie, meer dan drieduizend jaar oud. Wat bijzonder om zulke teksten vandaag te lezen en te ontdekken hoe herkenbaar ze zijn! Want ze gaan over tijdloze gevoelens, over verlangen naar God en naar het goede leven. En als ze worden gelezen in de christelijke kerk zeggen we erbij: het zijn de gebeden van Jezus en hijzelf komt ons erin tegemoet.

Weg wijzen

Mooi is dat: 'Wijs mij de weg'. Daaruit blijkt vertrouwen en verlangen. En ook: niet weten. 'Ik weet het niet'. Wat heerlijk om dat te zeggen. Want je vraagt naar de weg als je de weg niet weet. We bidden niet: 'Béwijs mij de weg'. God bewijzen - geloven is beslist niet anti-rationeel, maar wel primair relationeel. 'Wijs mij de weg' is een gebed waarin je de God zoekt die jou al gevonden heeft. 'Uw waarheid': het is niet mijn waarheid, die ik vaststel. Het is Gods waarheid (die voor ons vaak een mysterie blijft) waarin ik steeds opnieuw onderricht nodig

heb van God zelf, door zijn Geest. En die wijst me ook steeds weer naar Jezus: hij is de weg, hij is de waarheid, hij is de God die ons redt, op hem hopen wij. Dat is precies wat we oefenen in de Adventstijd.

Teksten die schuren

Aan de bijbelse teksten zitten ook weerhaakjes. Er worden dingen gezegd die we misschien liever niet horen. Zo wordt er over 'de zonden uit mijn jeugd' gesproken en over 'zondaars': 'Hij wijst zondaars de weg'. Dat kan het gevoel geven: 'Zie je wel, dat is nu weer typisch de kerk, daar krijg je altijd weer te horen dat je niet deugt'. Toch kun je daar ook anders naar kijken. Een niet-gelovige vrouw maakte samen met haar christelijke vriendin eens een kerkdienst mee waarin het ging over zondaar zijn. Dat bleek voor haar echter niet aanstootgevend maar juist bevrijdend te zijn! Want ze leefde in een wereld waarin ze geen fouten mocht maken, altijd perfect moest zijn, en hard afgerekend werd op misstappen. En nu bleek dat je in de kerk een onvolmaakt mens mocht zijn!

De moed van imperfectie

Daar gaat het over in die Psalmen. Over onvolmaakte mensen die een barmhartige God ontmoeten. De kerk is een geloofsgemeenschap die door Christus gevormd wordt en bestaat uit kwetsbare, zoekende mensen die de moed hebben om imperfect te zijn. En dan valt ook dat andere woord dat kan schuren op zijn plaats: 'nederig'. 'Wie nederig zijn leidt hij in het rechte spoor, hij leert hun zijn paden te gaan'. Nederig is niet dat je jezelf maar niks vindt. Nederig zijn betekent dat je vooral groot denkt over God en hem boven alles stelt. Daar hoort een belofte bij: 'Gelukkig wie nederig van hart zijn, want voor hen is het koninkrijk van de hemel' (Matteüs 5:3). In de Bijbel in Gewone Taal: 'Het echte geluk is voor mensen die weten dat ze God nodig hebben. Want voor hen is Gods nieuwe wereld'.

Aan uw tafel

De tafel van Jezus is een rustpunt langs de weg die we gaan. Daar zeggen we: 'we zijn imperfect en hebben u nodig, red ons en denk aan uw barmhartigheid.' Zo kunnen we weer op weg!

Om te lezen

Psalm 25
Psalm 23
Psalm 27
Psalm 32
Psalm 46

Voor een geloofsgesprek

1. Wat is geloven volgens jou?
2. Welke betekenis heeft voor jou het moment dat jij geloofsbelijdenis deed in de kerk?
3. Als je Psalm 25:5-9 nog eens leest, wat raakt je dan het meest? Waar komt dat door?
4. Wat betekent het in jouw leven om aan God te vragen: 'Wijs mij de weg'? Op welke momenten doe je dat?
5. Herken je het schurende karakter van het woord 'zondaar'? Waarom wel/niet?
6. In de kerk leren we de moed van imperfectie. Herken je dat?

Websites

www.josdouma.nl
www.levenindekerk.nl
www.plantagekerkzwolle.nl

